

Може да ся случи, вида-тъ на тържествующія пороки, вида-тъ на притѣсняемъ-тъ добродѣтель да вы поколебае; но държете ся мжески въ това опасно искушеніе. Повѣрвайте, съ какъвъ-то блѣскъ и да бы былъ обиколень порока-тъ, той не може да принесе счастье. Человѣкъ пороченъ носи адъ въ срдце-то си. Вжтрѣшнія-тъ сждія—совѣсть-та и лоши-тъ страсти составляютъ за него мжченіе и прѣпятствувать му да ся наслаждава на благополучіе. Но въ какво да было бѣдствие, въ какво да было униженіе ако и да ся намира добродѣтель-та, тя сама отъ себе докарва на человѣка блаженство.

ГЛАВА XVI.

3 Първы-тъ ученицы Христовы.

Подирь крещеніе-то на Исуса Христа, Іоаннъ, като Го видѣлъ, рекълъ: „ето Агнеца-тъ Божій.“

Двама отъ ученицы-тъ Іоанновы послѣдили Исуса Христа. Като гы видѣлъ, че идхтъ подирь себе, Той гы попыталъ: „что ищите?“—„Учителю,“ отговорили они, „ный желаемъ да видимъ, гдѣ живѣшь.“—„Придете,“ казалъ Господь, „и ще видите.“ Тѣи отишли слѣдъ него въ жилище-то Му съ прѣвеликъ радость, и весь день прѣсѣдѣли съ Него. Единъ отъ тыхъ ученицы ся наричалъ Андрей; и понеже той първъ станълъ ученикъ на Исуса Христа, то Църква-та му и дала именованіе *Первозванный*. Той ималъ братъ, по имя Симонъ. Като дошълъ до брата си, Андрей казалъ: „ный найдохме Мессіѣж.“

Симонъ такожде пожелалъ да види Спасителя и отишълъ до Него. Исусъ Христосъ го нареклъ Кифъ или Петръ; и едно-то и друго-то названіе значи: камень. Съ това имя Исусъ Христосъ искалъ да ознаменува твърдостъ-тъ на вѣрж-тъ му, и за това веднажъ му казалъ: „на